

درس دهم؛ تام ۷۵ کو

آفت: آسیب، بلا، زیان

غزور: در این درس به معنی خود خواهی و مغزور شدن است.

نیم رخ: نصف صورت، منظمه نصف چهره

کارش گرمه خورد: کنایه از دچار مشکل شدن

ضامن آهو: لقب امام رضا(ع)

ضامن: کسی که مستولیت کاری را می پذیرد، نگهداری و مراقبت کننده از چیزی

کله: رمه چهار بیان

سرخ شده بود: در این درس خجالت کشیده بود

بن صیرانه: بدون تحمل، بدون شکیابی

به به: کلمه تحسین، آفرین

مطمئن: آرام، آسوده، باطمینان

نام آشنا: شناخته شده، معروف، مشهور

نگاره: نقش، صورت، نقاشی

سوگوار: مصیبت زده، اندوهگین، مائم زده

ستوده اند: ستایش کرده اند، تحسین کرده اند

ضایع: اتاه شده، تلف شده

کنیکاو: جست و جو گز

جست و جو گننده: جست و جو گننده

شبانگاه: به هنگام شب

خیال انگیز: آن چه سبب تخیل می شود

پکشید: (در ذفتر ان ها نیز پکشید) نقاشی کند.

طراحی کند

استعداد: ذوق، توانایی

فوق العاده: غیرعادی، غیر معمولی

قلم مو: قلم مو دار مخصوص نقاشی

مشغول کرد: او را به انجام کار و ادار کرد

دلنشیز: خوشایند، پسندیده

فرمزمه: زیر لب سخن گفتن

سبیده دم: سحرگاه، بامداد

بیجان: شور، ذوق، اشتیاق

شغالیت: صاف و روشن بودن، آشکار بودن

سخنی کوه: محکم بودن کوه

خشست: آجر خام

تحسین آموز: همراه با ستایش و افرین

تشویق: تحسین، آفرین گفتن

مراقب: نگهبان